

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roberti Tvrneri Viri Doctissimi Professoris In Academia
Ingolstadiensi Orationvm. Volvmen ...**

Turner, Robert

Coloniae Agrippinae, 1625

1. Orat. De Tutela B. Mariæ Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69519](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69519)

EDMUNDI
CAMPIANI
 SOCIETATIS IESV,
 MARTIRIS IN
 Anglia.

*ORATIO I. DE TUTELA ET
 defensione Mariae Virginis à Baltha-
 sare Iugelio recitata.*

CUm multis mihi met ipse nominibus (præstan-
 tissimi auditores) hoc Catholicae iuventutis
 contubernium gratulor, in quo tanquam in
 seminario virtutis, & bonarum artium ad
 omne decus honestatis, & scientiæ foeliciter informa-
 mur, tum intra hoc Collegium illud in meis maximis
 commoditatibus, fructibusque iucundissimis repo-
 no, quod à singulari Dei beneficio tale sodalitium ere-
 ctum, & institutum viderim, cui Beatissima Virgo
 peculiari quadam ratione, tutelam & patrocinium
 præstare cognoscatur, cuius ego sodalitatis etsi pars in-
 fima, atque postrema sim; tamen meam lætitiā, quam
 ex hac mea conditione concepi, hodierno sanè die dis-
 simulare non potui: quid enim potest adolescenti lu-
 brico, & infirmo vel gratius, vel gloriosius existimari,
 l. 5. quam

quam illius virginis propinquiori quodam nō
 erocinio: cuius virginis tanta est in defendendo potē
 tia, tanta in deprecando gratia, vt nullam penitus ap
 suum filium, quem pro mortalibus interpellat, rep
 sam patiatur. Quare patimini obsecro paucis ap
 vos, qui amplissimam huiusce virginis dignitate
 reuerenter colitis, de hac ipsa tutela ac defensione
 tentissima, quam Maria mater Dei fidelibus vbiq;
 præsens, & exhibet, simplicissimè desferentem: nō
 enim non maximos & vehementissimos habere p
 rest aculeos, ad incitandos omnium nostrum animos
 vt frequenter & fideliter huius sacratissimæ Virg
 imploremus auxiliū; si hoc prius fixū & intimis
 bus inclusum teneamus; quā illa libenter, quā cup
 quā validè, quā assiduè quā etiā in grauissimis ac
 ratissimis alioqui negotijs humano genere succurrat
 Et certè nullum est fundamentum aut firmamentū
 bilius, eorum suffragiorum quæ à diuis calitibus ex
 Etamus quam ille ipse feruor & ardor charitatis; q
 illi tanquam propitia Sydera, ad nostras miseras fa
 das atq; mitigandas feruntur, cū humanis tenebr
 lucefcunt. Quod si ita est; quanta spes, quanta lux, qu
 fiducia, nobis merito refulget Aud. quoties ab ea sal
 suppetiasq; deposcimus? cuius amor, dilectio, flamm
 fax incendium charitatis, non solum hominibus, s
 etiam Angelis gaudiū, solatiū, miraculū excitat
 Hæc quia super omnes Christianos dilexit ac dilig
 præ omnibus etiam tenerrimè Christianorum calam
 tatibus miseretur: hæc quia purissimè custodiuit in
 centiam; idcirco diligentissimè peccatorum sordib
 inquinatos repurgari cupit: hæc quia totius domicilii
 & vasculum sanctitatis fuit, propterea curat auide
 mē, vt fideles ad ipsam confugientes pulcherrimarū
 virtutum accessionibus augeantur, nobilissimis the
 sauris locupletentur, vberimis gratiæ donis factumē
 tur. Atq; hoc illa præsidium, remediumq; præsentiss
 mum non solum in periculis animarum semper con

*Diua Vir
 go præsi
 dium om
 nium ad
 se confu
 gientium
 & quo
 modo.*

tulit, sed etiam in discrimine corporum, fortunarum,
 amicorum, bonorum, patrię, libertatis, quantum fragi-
 litati nostrę expedit, ex istis difficultatibus vindicari.
 Plena sunt exemplis, ac testimonijs sacella, monumen-
 ta; statua, tabulę passim veluti trophęa quaedã in huius
 beneficij memoriam dedicata, quę Marię misericor-
 diam terra, mariq; laborantibus opportunę pręstitam
 contestantur. Ille barbaricam tyrannidē & servitutem
 Turcicam perpeffus ab hac virgine solatium expetiuit;
 & pręter omnium spem, ac opinionem ereptus ex car-
 cere cathenas ipsas & vincula quibus tenebatur in Ec-
 clesiam eiusdem virginis importavit. Ille oppressus
 per calumniam, nihil iam aliud, nisi carnificem prę-
 stolatus, ictumq; capitalem, huic virgini suspirium re-
 ligiosum cum voto emisit, statimq; sic restitutus & af-
 fertus in pristinam securitatem fuit, vt mutationem tā
 repentinam ac subitam vix ipse qui optauerat auderet
 credere. Ille fędissima & horridissima cruciatus ægri-
 tudine, hanc sibi extremo suo difficiliq; malo patro-
 nam aduocavit, neq; multo post ita respiravit atq; re-
 uixit, vt suã ipse curationē obstupesceret. Nã quid ego
 nunc illas publicas, & omniũ Christianorũ cõmunes
 ærumnas atq; calamitates persequar, quas illa nisi mi-
 nueret molliret, releuaret, auerteret, quid putatis in
 hoc tā deprauato & exulcerato sæculo, cũ rebus huma-
 nis ageretur, quę plagę sceleribus nostris debita voli-
 tarent, quę pestes grassarētur, quę fames viscera mise-
 rorũ ac intestina corroderent, qui cruces hanc impu-
 ram & flagitiosam carnē affligerent, quę bella monar-
 chiam nostrã euerterent, qui turbines adificia nostra
 quaterent, quę intemperies aëris elementa nobis ipsa
 confunderent, terręque fructus & mortalium ali-
 menta disperderent? cur ista non accidunt? si olim
 aquis, sulphure, gladio, inedia, terramotibus, rui-
 nis nefarię gentes excisę, vastatę, dissipatę pe-
 rierunt, fuitne vllum tempus aliquando, in
 quo

Multi B. virginis suffragio vinculis carceribus erepti.
Beata virgo si calamitates non euerteret miserè tractamur.

*Præfens
seculum
cum præ
teritis
collatum.*

quo plura sacrilegia, maior incæstus, horribilior bla-
phemia, nequiores infidiæ, duriora pectora, effren-
tior libido, intolerabilia superbia regnauerunt: si qua
gens propter luxuriam consumpta est, ecce tibi tempo-
ra in quibus non solum adulteria dominantur, sed et
iam castitas atque virginitas Deo consecrata im-
summa flagitia numeratur. Si qui Gigantes in Deum
contumeliosi iustis supplicijs fracti quassatique fu-
runt: ecce tibi seculum in quo tot hæreses, tantas bla-
phemias eructant, vt credible sit inter ipsos cacoda-
mones damnatosque spiritus huiuscemodi voces im-

*Quare pa-
rib. pecca-
tis paria
supplicia
hoc seculo
non infe-
rantur.*

mo cum tripudio frequentari. Cur igitur paribus pe-
ccatis, paria supplicia non inferuntur, imò cur in
ætati nostræ multò magis execrabili, quam illæ sup-
plices fuerunt, non saltem æqualia tormenta Deo
dicere iustissimoque iudice infliguntur? Equidem videri
mihi videor Christum læsum filium Dei viui tot in-
ferijs lacessitum iam iam tela manu corripientem atque
vibrantem; quibus hanc progeniem, tam diram, tam
que pestiferam feriat, comminuat, exterminet. Sed
altera parte diuinissima ipsius Mater, Mater mila-
cordiarum maternis affectibus incitata, supplicij ro-
pœnas intentantem continet; & coram filio gratia ple-
genitrix prouoluta, quotidie suspensionem vindictæ
dilationem ultionis, expectationem pœnitentiæ, ora-

*D. Virgo
quo modo
interpel-
let pro
nobis
apud Fi-
lium.*

obsecrat, obtestatur. Vide inquit, dilectissime fili, pœ-
nas extensas quæ infantulum contrectarunt; agnoscis
vbera quæ suxisti; intuerere faciem cui tot oscula tan-
dulciter impressisti; aspice virgineum pectus, quo
tuo passionis gladio penetrasti; cerne brachia quibus
portari ac sustentari voluisti; considera gremium in
quo nunc vagiens, nunc dormiens, nunc mamillæ
pressans iacuisti; miserere membris tuis, carni tuæ
neri tuo, fratribus tuis; quos vt redimeres non solum
labores infinitos exantlasti, sed etiam illam ipsam car-
nem quam ex me sumpisti, patibulo crucis addixisti
illum

ORAT. I. DE TUTELA B. V. M. 173

illum ipsum sanguinem quem de meo haufisti, copiosissimè profudisti. His ille vocibus interpellatus, Auditores, ictum paratum iam, ac destinatum cohibet; matremq; purissimam contemplans, nihil tam graue tamue arduū æstimat; quod non huius intercessioni liberalissimè concedat: amantissimè remittat, clementissimè condonet, munificentissimè largiatur. Quid enim in illa cœlesti curia, quid in illa celsissima Dei maiestate cogitari potest quod non inflectat atque promoueat huiusce virginis conspectui? quid in illa sanctissima trinitate potest concipi, quod non huiusce preces interuentusq; persuaferit, quid ei Deus Pater sempiternus deneget cui filium communicat suum? vt qui in cœlis ab ipso sine matre sit genitus, ab hac in terris sine patre nasceretur? quid ei Dei filius non assentiatur, cui honorem & reuerentiam parenti debitam semper exhibuit? quid ei Deus Spiritus sanctus non contribuat, quam sibi in tanto mysterio verbi geniti sponsam delegerat illibatam? Et certè crediderim etiam tum cum hæc virgo procuracionem nostram suscipiens ad calamitates nostras deprecandas prodierit, tum inquam, vniuersam illam regalis aulae coronam, tum illum confessum beatissimum Angelorum ac diuorum omnium, vna sese ad supplicandum dedere sese prosternere, voces attollere suamq; reginam supplicantem ardentissimis votis cingere plenissimisq; suffragijs comitari. Tantæ potentia, tantæ gratia, tot honoris, tot charitatis insignibus, quid quæso non celerrimè dabit ille Deus, qui maximè gaudet cum plurimas parcendi & miserendi causas sibi præbitas & subministratas videt? Quare currite ad Mariam patres, currite fratres, currite sodales, currite filij, currite matres, currite virgines, currite omnis ætas, omnis sexus, omnis conditio. Si premunt afflictio, seruitus, egestas, morbus, tyrannis, prælia, fames, vllum genus, vel præsentis, vel imminentis, mali; habetis eam, quæ

*Nihil in
SS. Dei
Maiestate
cogitari
potest
quod non
inflectat
BV. con-
spectus.*

extre-

Memoria
bilis de
B.V. Hi-
storia.

extremis difficultatibus supra spem ac supra fragilitatis nostrae confidentiam iuuare & remedia solidissima curare solet. Audite quæso historiam memorabilem. Cum Iulianus Apostata vastitate & excidium Christianis minaretur, si de bello Persico retulisset incolumis, populus vniuersus indicto ieiunio templum Diuæ virginis cum Episcopo Basilio in montem Didymi conuolauit: Ibidem sacratissima Virgo parens orante Basilio Magno, acciuit ad sese Mercurij martyrem (cuius corpus erat Casareæ conditum). *Interfice, inquit, Mercuri miles fortissime Iulianum Casarem maledicentem Deo, & meo filio.* Eadem nocte qua hæc gesta & visa sunt S. Basilius ad tumultum Martyris accurrere arma quæ istuc adseruabantur deesse norauit, & post die vniuersus cum ipso populus ad eandem Basilicam regressi hastam Mercurij martyris, loco reddidit imbutam sanguine conspexerunt. Ecce autem attente omnibus, subito Libanius. Quæstor interuenit, & nuntiat repentinum interitum Iuliani; idque eo modo ac ordine vt omnes Mariæ virginis auxilium expectationem Basilij cum rerum exitu consentientem agnoscerent. Narrauit enim Libanius, qui etiam perterritus eo miraculo fidem Christianam est completur quendam ignotum militem inter medias excubias perurupisse, qui Iulianum ad Euphratis ripam lancea confoderit; atque ita Tyrannum confecerit, immaniter vociferantem, & infelicem animam cum tetricis blasphemijs euomentem. Intellexerunt ergo fideles Christiani, quam prompta, quam præsens, quam oportuna Dei genitrix in ipsorum periculo subleuatricis & adiutricis extitisset. Sed forte in rebus externis, non multo plenius in salutaribus animarum nostrarum negotiis hæc benignissima virgo suam operam, suamque studium collocare solet? Accipe igitur si non molestam aliam historiam, quam grauisimus author Metaphrastes prodidit, vt ex vna narratione luculentam

caetera generis eiusdem quæ sunt innumerabilia colligatis. Theophilus, per stomachum & iram pernitiosam, cupidus vindictæ cupidusque dignitatis quam amiserat; monitus à Iudæo sceleratissimo, magicisque artibus instructissimo, principem ipsum tenebrarum in folio residentem pronus adoravit; ipsique Diabolo pedes deosculatus Chirographum ei suum tradidit obsignatum; in quo Iesum Christum, & Mariam virginem obiuravit; hac ille mercede cum oppignerasset animam, facile pristinum honorem diabolo procurante recuperavit: Sed non multo post cum tortus, & laniatus misera conscientia, velle cœpisset ad pœnitentiam reuocari gravissima diffidentia percussus & tartareis quibusdam furijs exagitatus, acerbissimè vexabatur: quid faceret? sperare non audebat, desperare non debebat. Adhibitis ergo ieiunijs, fletibus, lamentis cæterisque asperitatibus, quibus tantum facinus expiandum fuit, in templo Diuæ Virginis coram ipsius imagine dies noctesque plorans, & eiulans habitabat; Quid accidit? attendite nouum & inauditum prodigium. Sopito Theophilo. Chirographum illud ipsum quod Satanæ detulerat; quo se gehennæ mancipium fore perpetuum obligarat; quo Christum & Mariam detestatus fuerat; supra pectus iacentis beatissima virgo deposuit: quod ille expergefactus cum sensisset, volauit ad Episcopum in Ecclesia, suum scriptum de loco superiori legens publicauit, ingentem audientibus stuporem lætitiâque concitauit: suam nequitiam miserabiliter fassus est, ac pœnitentiæ remedia suppliciter postulauit. Denique reliqua in vita sic profecit in virtutibus, vt post mortem ascriptus Diuorum catalogo, nunc intes egregios Confessores ab Ecclesia Catholica celebretur. O bonitatem, o felicitatem, o mansuetudinem, o lenitatem, o pietatem singularem, mirificam, admirabilem, eximiam, & omnibus omnium gentium

linguis

linguis & literis prædicandam. Tenè celsissima, & pre-
 tentissima virgo, quam ille spreuerat, læserat, abomi-
 ciauerat, tenè spretam, læsam, abnuntiatam, illi matrem
 salutem & refugium præstitisse à qua suo merito pe-
 nam, non remedium expectare poterat? Quid facerent
 illi qui te colunt, qui te suspiciunt, qui te implent,
 qui te humiliter venerantur? Si propitia fuisti peccatoribus
 illius qui te reiecerat tuamque dignitatem verbis
 scriptis malitiòsimè violarat; certè, mea lux, licet
 dignus, & impurus sum, licet factis & operibus me
 tua maiestate deficio; tamen fide, & protestatione
 beatissima, tuum filium ex te natum confiteor
 ipse ecclesia consisto, atque maneo; audiente Sacerdote
 numen illud sempiternum, tuamque augustissimam
 celsitatem, & claritatem pronuncio; tibi corpus & ani-
 mam commendo meam, tibi me credo, atque commendo
 to confidenter; neque quicquam magis in votis habeo
 quam ut ex dotibus, & ingenio quantulocunque
 aliquis in te aliquando possit honor redundare. Hoc
 hoc quoniam ab omnibus nobis maiori spiritus
 eritate cogitari, & offerri, scio, ornatissimi audire
 quam ego aridus & insipidus profari aut experiri
 queo, propterea hortari vos, atque ideo iubere
 verebor, ut firmis & infractis animis, hanc virginem
 quam sic religiosè colitis propitiam, vobis furtim
 persuasum certissimè constituatis: gaudet enim
 suo tam excellenti bono idque vehementer cupit
 les quales nos, præsertim esse vultis effundere.
 precor ut & animas vestras in huius virginis curam
 diam tanquam in asylum quoddam reponatis & teneam
 vestra charitas est, ut hoc quoque tenerum sodalitate
 eorum qui se in obsequium huiusce virginis dedi-
 runt, meritis ac precibus vestris apud eandem commenda-
 nem matrem nostrum omnium prouehatis.